

отъ него мѣсто, гдѣто нѣкога-си — предъ четеристотинъ години — е стоялъ Орбановий исполнинъ, който съ три грамадни бомби разсипа голѣмитѣ Романови врата (Топъ-капу). И азъ чакъ сега схванахъ онзи чуденъ фанатизмъ, уназъ ужасна страсть и жажда, която показаха турцитѣ при превземанието на тойзи градъ.

Най-напредъ се испречваха на-редъ бѣлитѣ, високи и нагрездени, зидове, съ обли, чудесни кули, а задъ тѣхъ се прѣснало цѣло море отъ къщи, които, сякашъ, се люлѣеха посрѣдъ далгѹ отъ гѣста зеленина, а тукъ-тамъ се надигнали до-подъ облаци небесни: джамии и други здания, съ свѣтливи сводове и съ блѣстящи минарета. Отъ лѣва страна се лѣкотѣше заливътъ Златний Рогъ, и захождаше въ процѣптътъ, гдѣто се срѣща Босфорътъ съ Мряморното море. Тамъ, на хгълътъ, западаше раскошно Акрополисъ между три морета; отъ страната му се видѣвѣха кипарискитѣ градини, а на-глава му безгрижно се наблѣгнала Свята София, както сивъ огроменъ лѣвъ, който гледа на цѣлиятъ градъ. По-отъ-самъ, отъ лѣва страна, кривулѣше брѣгътъ на Златнорожний заливъ, който се простираше нататкъкъ низъ Босфорътъ до Черно море, а на срѣща му стоеше азийскій брѣгъ съ селата си и палатитѣ си, а до тѣхъ мряморното море и островчетата му Златното слънце западаше вече задъ морето и хвѣрлѣше най хубавитѣ си зари на цѣлата тая картина, — и широкиятъ, чудесниятъ Цариградъ, съ околнитѣ си обаятелни хълмове и предѣли, преливаше се въ хиляди бои, и се полюляваше по-средъ едно чудесно прехласване, както онѣзъ омайни картини, които се вѣстяватъ срѣдъ най-прекраснитѣ и най-причудливитѣ блънувания на разгорѣщената фантазия источна.